

Forslag at naa til Enighed om, at Fradragene først og fremmest bør komme de børnerige Familier til gode. Jeg tror, det er et af de Principper, som har alle Betingelser for at vinde frem og vinde Tilslutning fra de forskellige politiske Partier. Men, udtalte det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, saa er der stillet Forslag om, at de personlige Fradrag skal nedsættes. De personlige Fradrag var jo tidligere for en Familieforsørger i København 1 600 Kr. og 800 Kr. for enlige Personer, noget lavere for de andre Dele af Landet, og disse Satser er nu efter det her foreliggende Forslag nedsat til henholdsvis 1 200 og 600 Kr. Ja, det er Forskydningen i Familiefradragene, der giver sig Udslag paa den Maade. Hvis der var Raad til det, kunde vi uden videre forhøje Børnefradragene uden at røre de andre Fradrag, og hvis der maatte være Ønsker i saa Henseende, skal jeg heller ikke stille mig afvisende overfor Spørgsmaalet om at holde de personlige Fradrag højere end her foreslaaet. Men jeg har ikke villet forelægge et Forslag for den høje Rigsdag om betydeligt forøgede Børnefradrag uden samtidig at pege paa, at man, naar det var Familiefradragene, det drejede sig om, i nogen Grad kunde udligne den Udgift, der fremkom ved de forhøjede Børnefradrag, ved at sige: saa maa de enligstillede finde sig i noget mindre Fradrag. Jeg vilde ogsaa forsvare et saadant Synspunkt overfor alle, der ser rent samfundsmæssigt paa Tingene, men, som sagt, jeg skal være villig til at forhandle, ikke om at lægge mere af Fradragene over paa de enligstillede Familier, men om, hvis man ønsker det, at forsøge at finde Mulighed for at give ogsaa enligstillede et noget større Fradrag end her foreslaaet. Men det maa ikke gaa ud over de Familier, der har mange Børn, for dem skal Fradraget først og fremmest sikres; i anden Række kommer Hensynet til de enligstillede.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard omtalte, at der var Aldersrentenydere, der vilde lide under denne Formindskelse af det personlige Fradrag. Ja, det er muligt, at denne Bestemmelse isoleret vil kunne komme til at virke saaledes, men det ærede Medlem Hr. N. Neergaard maa samtidig lægge Mærke til, at Omraadet for den laveste Skattesats er udvidet fra 500 Kr. til 1 000 Kr. Nu er det saadan, at der efter det Forslag, der foreligger her, kun skal betales 0,4 pCt. i Skat af indtil 1 000 Kr.s Indtægt, medens denne lave Skattesats tidligere standsede ved 500 Kr., og derfor kan vi vist praktisk talt sige, at skulde der komme Personer ind under Loven paa Grund af

den omtalte lille Ændring i Fradragene, vil de i hvert Fald kun komme ind under den laveste Sats. Lad os sige, at en Person faar et 200 Kr. lavere Fradrag og skal betale 0,4 pCt. af disse 200 Kr.; saa vil Skatten heraf udgøre 80 Ø. aarlig, og er Talen om en Familieforsørger, vil den udgøre et Beløb paa 1 Kr. 60 Ø. højest. Det er de grelleste Tilfælde, der kan fremdrages, og det er naturligvis muligt, at vedkommende ikke burde betale denne ene Krone og 60 Ø. Men vi har altsaa dermed naaet Toppen af, hvad der kan tænkes at paalægges af Byrder, og mange vil blive lettet for Skat ved, at denne Skattesats anvendes for Beløb op til 1 000 Kr. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard vil give mig Ret i, at det selv med den allerbedste Hensigt i Retning af at lette bestemte Grupper ved Ændring af Skattelovene ikke er muligt at gøre dette, uden at der kan opstaa Tilfælde, hvor det kan paavises, at nogle faar en større Skattebyrde. Men een Ting kan man ikke nægte, og det er, at de forandrede Fradragregler er af en saadan Art, at Familiefradragene fortrinsvis kommer til at ramme dér, hvor de tunge Forsørgelsesbyrder hviler, nemlig paa Familier med Børn, og derfor kan man ikke faa os røkket fra dette. Hvis der er Raad dertil, skal jeg være villig til at fastsætte andre Fradrag med Hensyn til anderledes sammensatte Familier.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard gjorde nogle Bemærkninger om de rent tekniske Ændringer med Hensyn til Skattepligt, saaledes Bestemmelsen om, at „Goodwill“ skulde beskattes, og ligeledes om, at Spekulationsgevinst under visse Forhold skulde beskattes paa Omraader, hvor den ikke tidligere har været beskattet. Ja, det er jo altid Skønnet, der maa afgøre, hvor man maa trække Grænsen, men jeg kan forsikre det ærede Medlem, at jeg fra min praktiske Virksomhed i Skattemønstersager — jeg har været Medlem af Skatteraadet paa Frederiksberg i en Aarrække — ved, hvor vanskeligt det er at hindre, at skattepligtig Indtægt unddrager sig Skattepligt paa Grund af de Bestemmelser, der nu findes i Lovgivningen. Affattelsen er nu en saadan, at man mange Gange med Utilfredshed maa indrømme, at vi kan ikke efter Lovgivningens Regler forlange, at vedkommende skal betale Skat til Trods for at, der foreligger en Indkomst, som enhver maa regne for virkelig skattepligtig Indkomst. Derfor har man søgt at ændre Udtrykkene noget, saaledes at man kan være sikker paa, at hvor der